

Rozjímanie na nedeľu 4. týždňa v adventnom období (cyklus A)

Rozjímanie na nedeľu štvrtého adventného týždňa (cyklus A). Navrhované témy sú: Mária vedela otvoriť sa Božiemu pôsobeniu; Boh sa približuje k človeku nepredstaviteľným spôsobom; odpoveď na našu túžbu po spáse.

PANNA MÁRIA s prekvapením počúvala slová anjela: „Porodíš syna a dáš mu meno Ježiš“ (Lk 1, 31). Ale namiesto toho, aby zostala paralyzovaná pred Božím plánom,

ktorý mal zmeniť jej prítomnosť a budúcnosť, povedala s pokojným presvedčením: „Hľa, služobnica Pánova, nech sa mi stane podľa tvojho slova“ (Lk 1, 38). Napĺňa nás obdivom, že také jednoduché slová sú bránou, ktorou Boh chcel vstúpiť do nášho sveta, a sú aj bránou, ktorou vstupujeme do tohto vianočného týždňa. „*Hľa* sú kľúčové slová života. Označujú prechod od horizontálneho života, zameraného na seba samého a na vlastné potreby, k vertikálnemu životu, pozdvihnutému k Bohu. *Hľa* znamená byť k dispozícii Pánovi, je liekom na egoizmus, protielik na nespokojný život, v ktorom vždy niečo chýba“[1].

„Sám Pán vám dá znamenie: Hľa, panna počne a porodí syna a dá mu meno Emanuel“ (Iz 7, 14), povedal prorok Izaiáš. Pokorná žena sa stáva Božou Matkou; takmer neznámy národ sa stáva kolískou Mesiáša. Tak

koná Boh. Aj v nás môže zdanlivo malá odpoveď, plná viery, premeniť náš každodenný život na veľké Božie dielo. V najjednoduchších momentoch nášho každodenného života môžeme povedať áno Bohu, ktorý prichádza: pri náhodnom stretnutí s priateľom, pri niekedy monotónnom plynutí pracovných hodín alebo pri príjemnom rodinnom stretnutí.

Možno sme sa v týchto posledných dňoch adventu venovali vylepšovaniu našich betlehemov. Presunuli sme ovcu, ktorá sa zatúlala a hľadela opačným smerom ako Dieťa, alebo sme sa snažili, aby vyschnutý mach na lúke vedľa maštale nadobudol príjemnejšiu zelenú farbu. Sú to malé gestá, ktoré chceme, aby boli obrazom viery, s ktorou chceme odpovedať na neustále a jemné volania Boha. Príd', Pane, a nemeškaj! Potrebujeme ťa a

chceme s láskou pripraviť tvoj
príchod.

„KTO SMIE VYSTÚPIŤ na vrch Pánov? Kto smie stáť na jeho svätom mieste?“ (Ž 24, 3). Tieto slová plné očakávania vyjadrujú jednu z najhlbších túžob žalmistu: bývať v dome Božom a kontemplovať jeho tvár. Izraelský národ však vedel, že ide o túžbu, ktorú nie je možné uspokojiť. Ba čo viac, verili, že ten, kto uvidí Boha, okamžite zomrie, lebo človek nie je schopný vydržať pohľad na takú veľkosť. Preto nás tak prekvapuje, že všemohúci Boh chcel ukázať svoju tvár v podobe nežného dieťaťa. V týchto dňoch by sme sa chceli priblížiť k Betlehemu s dvoma vzájomne sa dopĺňajúcimi pocitmi: úctou pred tajomstvom a láskou, ktorá ho prijíma v teple domova.

Boh bol oveľa štedrejší, ako si ľudské srdce mohlo predstaviť. Nechcel nás len s láskou pozorovať z neba a navštíviť nás na chvíľu: Boh sa stal jedným z nás a tak veľmi sa angažoval vo svojej vinici, že nám dokonca povedal: „Ja som vinič, vy ste ratolesťami. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten prináša veľa ovocia“ (Jn 15, 5). Všetko sa môže živiť miazgou, ktorú nám Kristus dáva vo svojich sviatostiach, v modlitbe, vo svojej neustálej prítomnosti. Chcel žiť ľudský život, aby náš ľudský život nadobudol božský rozmer.

„Ježiš sa narodil v betlehemskej jaskyni, ako vraví Písmo, *pretože v hostinci pre nich nebolo miesta*. Nevzdialim sa od teologickej pravdy, keď ti poviem, že Ježiš ešte stále hľadá útulok v tvojom srdci“[2]. Každý deň máme príležitosť nasledovať tento podnet svätého Josemaría a otvoriť svoje srdce Ježišovi. Viera sa neobmedzuje na

súbor právd, ani nejde o abstraktné normy, ktoré musíme dodržiavať.

Veriť v Boha znamená v prvom rade prijať jeho Syna do svojho vnútra a zdieľať s ním celý svoj život.

Konečne, premeniť našu dušu na Betlehem. Ak sa vďaka láske Márie a Jozefa a teplu niekoľkých oviec mohol cítiť dobre v chudobe tej maštale... Prečo by sa nemohol cítiť šťastný aj v našich srdciach, ak sa mu pokúsime darovať radosti a protivenstvá každého nášho dňa?

.....

„ROSTE, NEBESÁ, zhora, z oblakov nech prší pravda. Otvor sa, zem, nech urodí sa spása a spolu s ňou nech pučí spravodlivosť“ (Iz 45, 8).
Antifona na začiatku štvrtej adventnej nedele vyjadruje potrebu, ktorú cítime, aby nás Boh zachránil. V mnohých prípadoch bude naša modlitba spočívať v tom, že z hlbín

nášho srdca vyjadríme túto túžbu po Bohu. Tak keď pociťujeme svoje obmedzenia a cítime bolesť svojich rán, ako aj keď zažívame radosť z malých detailov, chceme, aby všetko bolo preniknuté Božou láskou. Uvedomujeme si, že život s Ním je radikálne odlišný od existencie uzavretej v nás samých.

Boh Syn sa chcel stať človekom, aby nás zachránil. A túto spásu možno vysvetliť len veľkou láskou jeho Otca k nám. „Lebo Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto v neho verí, nezahynul, ale mal večný život“ (Jn 3, 16). Keď hľadáme na dieťa v Betleheme, ako by sme si nemohli byť istí Božou láskou k nám a jeho milujúcou starostlivosťou? Vo všetkých udalostiach, ktoré tvoria súčasť nášho bytia, môžeme si byť istí, že Boh k nám hovorí a zachraňuje nás. On je naša spása.

Môžeme si predstaviť, aké ťažké bolo pre našu Matku vidieť narodenie svojho milovaného syna v chudobe jasličiek. Ale aj v tejto udalosti, ktorá bola v očiach ľudí taká temná, Mária videla žiariť Božie svetlo. „To, čo je skutočne veľké, často zostáva nepovšimnuté a tiché mlčanie sa ukazuje plodnejšie ako zúrivý ruch, ktorý charakterizuje naše mestá“[\[3\]](#).
Môžeme Ju poprosiť, aby nám darovala svoju citlivosť a srdce plné viery, aby sme aj my mohli vnímať Boha vo všetkých detailoch nášho života. Tak ako svätý Ján Krstiteľ poskočil od radosti v lone svojej matky v prítomnosti tehotnej Panny Márie, tak aj my sa naplníme radosťou, keď si spomenieme na narodenie Ježiša.

[\[1\]](#) František, *Anjel Pána*, 8-XII-2018.

[2] Svätý Josemaría, *Vyhňa*, bod 274.

[3] Benedikt XVI, *Príhovor*, 8-XII-2012.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/rozjimanie-na-
nedelu-4-tyzdna-v-adventnom-obdobi-
cyklus-a/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/rozjimanie-na-nedelu-4-tyzdna-v-adventnom-obdobi-cyklus-a/) (23.03.2026)